

Közösségi feladatok

Az ausztráliai magyar közösség országos szélességű feladatait hagyományosan a NSM-i Magyar Szövetség látja el a működő magyar szervezetek egyetértő közreműködésével. Kialakult év elején már ismertetésre kerül az év programja. Közreadjuk a NSW-i Magyar Szövetség idei, február 13-i közgyűlésen elhangzott elnöki beszámolót, ami magyar öntudatunk megőrzése érdekében több fontos észrevételt és megállapítást, valamint javaslatot és megoldást is tartalmaz az ausztráliai magyarság jövőjét illetően.

Kardos Béla elnök beszámolója

Tisztelt Közgyűlés!

Az elmúlt esztendőben elnöki tevékenységemről – a nyitottság és átláthatóság érdekében – havonta beszámoló jelent meg a Magyar Élet c. hetilap hasábjain és ezek a beszámolók elkerültek az internet segítségével több száz magyar ismerősöm e-mail címére szerte Ausztráliában.

Ezen túlmenően szövetségünk égisze alatt rendezett nemzeti ünnepélyeinkről és egyéb tevékenységeinkről a Magyar Életben tartalmas, képes beszámolók jelentek meg, amik szintén felkerültek a világhálóra és ezeken keresztül tengeren túli kapcsolataink is kedvezően alakultak.

Ennek kapcsán megragadom az alkalmat, hogy az 50-ik évfolyamába lépő Magyar Élet című hetilapnak hálás köszönetet mondjak: az újság felelős szerkesztőjének és kiadójának **Márffy Attilának**, főszerkesztőjének **Csapó Endrének**, és sydneyi szerkesztőjének **Józsa Erikának**, szövetségünk híreinek és beszámolóinak közléséért. A lap „Kronika” rovatában közreadott beszámolók nagy mértékben elősegítik az ausztráliai magyar közélet virulását.

De ugyanakkor meg kell említenem a média másik fontos területét a magyar nyelvű rádióadásokat is. Az **Ilosvay-házaspár** és a **Szántó-házaspár** által vezetett „2rrr” ill. „2000fm” közösségi rádióállomások magyar adását, amit önzetlenül, saját anyagi áldozatuk révén működtetnek a sydneyi magyar kolónia épülésére. Az államilag fenntartott, multikulturális SBS Rádió adása pedig **Kiss Kata**, **Daudai Ildikó** és a melbourne-i **Zahorán Gabi** révén szolgálja a magyar nyelv fenntartását egész Ausztráliában.

Az írott és az elektronikus média nélkül igen szegény és elesett lenne az ausztráliai magyarság. Itt jön a képbe a Duna TV, aminek műholdas adásával beköltözött a magyar hazától legtávolabbi szakadt otthonokba is a magyar szó és kultúra identitást erősítő hatása, ami felmérhetetlen jelentőséggel bír a magyarságtudat és megmaradás szolgálatában. A Duna TV tengeren túli adásának beindítását az ausztráliai identitás konferenciák is elősegítették. Mert az itt megfogalmazott petícióknak, és személyes interveniálásomnak a Magyar Országház elnök-asszonyához, valamint a Duna TV elnökének meghívása a konferenciára, járult hozzá végül is a napi 8 órás, háromszor ismétlődő, majd a teljes 24 órás adás tengeren túli szórásához. A magyar szellemiségű Duna TV, a kárpát-medencei és a nagyvilágba szétszóródott magyarság életvitelének, hagyományainak a képernyőre való vetítésével megteremtette a globális magyar összetartozást. — Az összefogást, a magyar integrációt viszont nekünk kellene megteremtünk, mind Ausztráliában, mind a nagyvilágban.

A magyar évfordulók és hagyományaink ápolása az egyik legfontosabb követelmény megmaradásunk érdekében. Mint említettem, nemzeti ünnepélyeinket ennek az elgondolásnak

szellemében rendezzük közösen a szövetségünkhöz tartozó szervezetekkel és intézményekkel: A Március 15-i Szabadság Ünnepély mindig az ifjúsági szervezetek: a cserkészek, a magyar iskola tanulói és a táncsoportok közreműködésével szerveződik. A Hősök Ünnepélyét az MHBK katonas együtműködése teszi lehetővé. Az augusztus 20-i Szent István Ünnepély megrendezésénél hosszú ideig a Szent Korona Társaság serénykedett. A trianoni tragédiáról, valamint az aradi 13 vitéz méltó megemlékezéséről a Trianon Társaság gondoskodik. Az 1956-os forradalom és szabadságharc örök időkre szóló dicsőségét a Független Magyar Szabadságharcos Szövetség eszményíti meg. Novemberben a szerb partizánok által végbevitt 1944-45 évi délvidéki vérengzések magyar mártírjainak emlékére a Délvidéki Magyar Szövetség gondoskodik. Az emlékezések széles körben elevenednek fel számunkra a magyar történelmi múlt dicsőséges, de egyben tragikus napjai. Mert, báró Eötvös Józseffel valljuk, hogy „Emlékekből él az ember, s múltból él az emlékezet. Kinek nincs múltja, nem lehet jelene, s jövője sem!” A rendezőknek és az önzetlen közreműködőknek ezúton mondok hálás köszönetet.

A másik fontos követelmény megmaradásunk érdekében, identitásunk megőrzése: a magyar nyelv és kultúra átadása utódainknak. Ezért rendeztünk az új évezred első éveitől öt identitás konferenciát, és ezért kívánjuk idén megrendezni a soronkövetkező VI. Identitás Konferenciát is.

Miért fontosak ezek a tanácskozsok? Azért, hogy hitet és reményt öntsünk mindazokba, akik nem adják fel magyarságukat, sőt munkálkodnak annak megtartásán, átláthatóságán az utódok számára. Azért, hogy ráébresszük a kételkedőket, a fásultakat, a közömböseket, hogy vesztélyben van a szülőök, a nagyszülőök öröksége! Vesztélyben van magyar öntudatunk megtartása, anyanyelvünk megőrzése.

Összehasonlítva a 2001 és a 2006-os ausztrál népszámlálás adatait, kiténik, hogy a Magyarországon születettek létszáma az elhalálozások folytán 11%-al fogyatkozott, és az otthon magyarul beszélők létszáma 12%-al kevesebb. Az egyedüli pozitív adat, hogy 8%-al többen vallották magukat magyar származásúnak. Ez azt jelenti, hogy van reményünk a jövőre nézve, ha még idejében összefogunk és közös erővel teszünk is valamit utódaink érdekében. A statisztikai adatok feldolgozásáért a queenslandi **Albert Lászlónak** mondok köszönetet.

Az idei VI. Identitás Konferenciát az ausztráliai magyar közélet seregszemléjeként szeretnénk megrendezni Sydneyben. A konferencia fő témájával és feladataival jelölünk ki, hogy találjuk meg a lehetséges megoldást, miként tudnánk az itt felnövő ifjúságban feléleszteni és fejleszteni a magyar öntudatot vagy, akár a kettős identitást, ami javukat szolgálná. A seregszemlén mérlegelnék az ez irányú elgondolásokat és lehetőségeket. Miként lehetne a cserkészlet, a magyar iskolák, a táncsoportok, az egyházak helyzetén, támogatottságán segíteni az ausztráliai magyar kolónia aktivizálásával? Elgondolásunk a következő: minden államból szeretnénk meghívni a cserkészlet, magyar iskola, táncsoportok, ifjúsági szervezetek, tehát a fiatalokkal foglalkozó vezetőket, oktatókat, és a kérdésben érdekelt és elkötelezett ifjakat. To-

vább a történelmi egyházak lelkészeit, a magyar házak, klubok, öregotthonok igazgatóit és a közélet, vagyis a prominens szervezetek vezetőit és mindezek lelkes támogatóit. Mindazokat, akik a magyar nyelv, kultúra és hagyományok érdekében érdeklődést és tevékenységet fejtenek ki Ausztráliában. A szervezetek képviselőit felkérnénk, hogy rövid beszámolót nyújtsanak tevékenységükről, és hogy ismertessék, milyen segítségre lenne szükségük további eredményes munkájukhoz? Ahhoz, hogy a seregszemléhez legyen kellő lelkesedés a felvázolt meghívottak körében, a Duna Televízó és a magyarországi kormányzati és civil szervezetek jelenlétére feltétlenül számítunk.

Meghívást kapna Magyarországról a Duna TV stábjá, a Nemzetpolitikai Ügyek Főosztálya, az Oktatási Minisztérium Határon Túli Ügyek Főosztálya, a Balassi Bálint Intézet Főigazgatója, a Magyar Kultúra Alapítvány, a Magyar Művelődési Intézet, egy tankönyvkiadó, valamint az ifjúság érdekében a legeredményesebben dolgozó Külföldi Magyar Cserkészszövetség, stb. – a lista még nem teljes. Cél, hogy a felvázolt kormányzati és civil szervezetek képviselőinek jelenléte és támogatási készsége inspiráló hatással legyen ne csak az itteniek, de mindenki számára. Mert a konferencia menete, a meg tárgyalásra kerülő témák és kérdések, valamint a javaslatok és határozatok a Duna TV jóvoltából a kárpát-medencei és a nagyvilágba szétszóródott magyarság elé kerülnek közös, megoldandó feladatokról, vagy elvégzendő feladatokról. Rá kell döbbenünk, hogy vagy összefogunk és helytállunk, vagy elveszünk a létért való küzdelem, az örök versengés és harc mezején. A globalizálódó világ által ránk kényszerített kihívások elől – véleményem szerint – nem szabad kitérni, azokkal szembe kell nézni és megoldást kell találni rájuk, annál is inkább mert mi már globalizáltuk a világot, hiszen mi magyarok mindenütt ott vagyunk. Csupán arra kellene törekednünk, hogy ezeket a szálakat összekössük céljaink elérése érdekében.

Tavaly, az októberi és novemberi ülésünkön említettem, hogy levelezésben állok a Nemzetpolitikai Ügyek Főosztályával az Identitás Konferenciák és más projektek támogatása ügyében. Nos, úgy néz ki, hogy a VI. Identitás Konferencia megrendezéséhez anyagi támogatásban is részesülhetünk. Most folyik ennek érdekében a kellő, hivatalos megállapodás: a költségvetés kidolgozása, és az elszámolási feltételek megkötése. Tárgyalásokat folytattam **Csaba Gábor** nagykövettel és **Nagy Bálint** főkonzullal is, akik a tanácskozás megrendezéséhez a legmesszemenőbb támogatásukról biztosítottak.

A magyar-magyar kapcsolatok, és az érdekképviseleti teendők az elmúlt esztendőben is virágzóak voltak. Találkozást, tanácskozást, megbeszélést tartottam a következő prominens személyekkel:

- **Ader János**, az Országgyűlés elnöke,
- **Alex Brooking**, Ausztrália magyarországi nagykövete
- **Nagy László**, a Bolyai János Honvéd Alapítvány titkára
- **Fodor Lajos** nagykövet és **Papp József** főkonzul, akiket hivatali idejük lejártával el is búcsúztattam.
- **Dr Péczely Péter**, a Gödöllői Szent István Egyetem tanára
- **Vizi E. Szilveszter**, a Magyar Tu-

dományos Akadémia elnöke

- **Dr Kóvári Edit**, a Dél-pesti Kórház pszichiátriai osztály vezető főorvosa

- **Csaba Gábor** nagykövet és **Nagy Bálint** főkonzul, akiket köszöntöttem új állomáshelyükön Canberrában és Sydneyben.

- Részlet vettem az ausztráliai és új-zélandi magyar tiszteletbeli konzulok találkozásánál, s így mindegyikkel személyesen találkoztam.

- **Tökés László** püspök, az Európa Parlament képviselője

- **Lendvai Lintner Imre**, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség elnöke

- **William G. Wells**, Commissioner of the Scouts Association of Australia

Az év folyamán több mint 50 alkalommal jelentem meg, és képviseltem szövetségünket a különféle magyar eseményeken, megmozdulásokon, és számos esetben szólaltam fel ezeken a rendezvényeken.

Tisztelt Közgyűlés! Kérem jelentésem elfogadását és a VI. Identitás Konferencia megrendezésével kapcsolatos teendők ellátására a felhatalmazást számomra megadni szíveskedjenek.

Elnöki beszámoló a NSW-i Magyar Szövetség 2008. február 13-i tanácsülésén

Miután januárban nem volt tanácsülés, de viszont elég sok eseményen vettem részt, készítettem egy beszámolót, ami a Magyar Élet január 31-i számában jelent meg és képekkel együtt egy teljes oldalt tett ki. Ezt elküldtem szövetségünk mindazon tagjainak, akiknek ismerem e-mail címét.

A beszámolómból kimaradt, és azóta történt eseményekről most kívánok beszámolót nyújtani.

- Melbourneben, a 10. Ausztráliai Magyar Jamboreen résztvevő 52. sz. Hollós Mátvás felnőtt csapat tagjai látták el kifogástalanul a műszaki és az ellátással járó, konyhai feladatokat. Mindenütt ott voltak, ahol segítségre volt szükség. A tábor parancsnoka **Kovácsy Marianne** gondoskodott róla, hogy számunkra, a bennünket látogató **Lendvai Lintner Imre** a Külföldi Magyar Cserkészszövetség elnöke és jómagam, a kerület egykori parancsnoka, ún. fejtágitó, ismeretterjesztő előadásokat tartsunk a nap olyan szakaszaiban, amikor erre mindannyan időt tudtunk szakítani. Imre bá előadásaiban a cserkészlet történetéről és a jelenlegi helyzetéről, a kárpát-medencei és a külföldi cserkészlet működéséről tartott igen részletes beszámolót. En két témakörrel értekeztem: a nemzetpolitika lényegéről és az identitás, azaz a magyarságtudat fontosságáról, ami cserkészletünk alapját képezi. Interjút adtam az SBS Rádió magyar munkatársainak: **Zahorán Gabi**-nak és **Daudai Ildikó**-nak.

- Január 25-én, pénteken, munkaebédre hívtam otthonomba és ezt el is fogadta: **Csaba Gábor** nagykövet és **Nagy Bálint** főkonzul. Főként az identitás konferenciák célkitűzéseit, eddigi eredményeit és magyarságunk megőrzésének jövőbeni teendőit vitattuk meg. Főleg azt, hogy mi-ben tudnak ebben segítséget nyújtani az ausztráliai magyarságnak.

- Január 27-én, vasárnap, a Strathfield-i szentmisén keresztelődtem is volt részünk. **Hegyi Vanda** cserkészvezető és férje **Balázs** kisfiát **Endre** névre keresztelte meg **Ft. Bakos István** atya. Ez alkalommal több mint 90-en vettek részt a szentmisén, hiszen Vanda a magyar ünnepélyek közismert énekes és versmondója. A szentmisén részt vett többek között ausztráliai látogatása során a Sydney-be érkezett **Ft. Szilveszter Imre** erdélyi katolikus pap is, akit István atyával együtt meghívtam hozzánk ebédre és egy kis beszélgetésre. István atya elmonda, két év alatt ez volt a harmadik magyar keresztelése, de temetése 84, magyarok között házasságot egyet sem kötött, de volt egy esküvő, amikor ez egyik fél magyar származású volt. (Kuriózumként említem, hogy manapság, a középkori ún. „legkeresztényibb” Franciaországban a gyermekek több min fele házasságon kívül születik... Ügylátszik ott is dívik a dekadencia.)

- Február 10-én, a katolikus szentmisén, hamvazó szerdára való tekintettel István atya mindanyunk homlokát megkenete hamuval, hogy ne feledjük: porból lettünk, porrá leszünk! Az olvasmányokat **Abel** professzorral ketten olvastuk fel. A szentírás és a szentbeszéd az eredendő bűnről, következményekénti halálról, valamint Jézus Krisztus irgalmából nyert kegyelem nyújtotta megigazulásról szólt.

Délután a Magyar Házban nem